

sten for Erstatningspligtens Dphør angaaer, hvilken er omtalt i § 18, da skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at naar Udvalget ikke har foreslaaet en længere Frist fastsat for Forsendelser til og fra Udlandet og navnlig til og fra Lande udenfor Europa — jeg nævner dette, fordi det har været under Omtale — da er det, fordi man har maattet ansee det for overflødigt at stille Vædringsforslag i saa Henseende, efter som Lovforslaget kun angaaer Forsendelser i Indlandet.

— Hvad dernæst de Vædringsforslag angaaer, der ere stillede til Capitel V, da er det først stillet et Forslag af Udvalget til § 19 om, at den sidste Sætning i denne Paragraph, som lyder saaledes: „Den, der overleverer en Postfunctionar til privat Besørgelse andre Gjenstande, der ifølge §§ 3 og 6 vilde kunne besørges af Postvæsenet, straffes med en Bøde af det Tredobbelte af den taximæssige Postpenge,“ skal udgaae. Det er nemlig forekommet Udvalget, at man, efter at man har faaet den almindelige Straffelov, saa lidt som muligt i andre Love bør indsaette Straffebestemmelser for Private, idet det jo netop var Hensigten med den almindelige Straffelov, at den skulde være udtømmende, for at man ikke ligesom efter det tidligere System skulde være nødt til at søge de strafbare Forpligtelser, som Borgerne havde, rundt omkring i forskjellige Love. Den Forseelse, som her i § 19 er betegnet som strafbar, nemlig at overlevere en Postfunctionar visse Gjenstande til privat Besørgelse, er i Paragraphen omtalt i saa stor en Vidde, at den ganske vist ogsaa under sig indbefatter nogle af de Forseelser, der omhandles i Straffelovens § 119, sammenholdt med § 144, der gjør de foregaaende Bestemmelser, der under den i § 119 anvendelige paa Bestillingsmænd. Hvis nemlig Nogen ved en Vdelse, eller ved at love eller tilfige at hve en Gave eller Fordeel til en Postfunctionar, faaer ham til at overtræde sin Forpligtelse, da falder denne Forbrudelse eller Forseelse ligefrem ind under Straffelovens § 119. I de Tilfælde derimod, hvor en Gjenstand overleveres en Postfunctionar til privat Besørgelse, uden at enten den Private derved til-

figter nogen som helst Slags Bestikkelse, eller der fra Postfunctionarens Side er tænkt paa at vinde nogen Fordeel, da forekommer det mig omvendt, at der slet ikke foreligger nogen strafbar Forseelse fra den Private's Side, men udelukkende og alene fra den Postfunctionarens Side, som modtager saadanne Gjenstande. Min Hovedtanke er altsaa den, at den Private med Hensyn til de Forhold, der falde ind under Straffelovens § 119, bør straffes efter denne, men at han med Hensyn til saadanne Forhold, som ikke falde ind under den nævnte Paragraph i Straffeloven, slet ikke bør anses med Straf for den begaaede Forseelse, idet alene Postfunctionaren, som overtræder sit specielle Embedspligt, bliver at straffe derfor af sine Foresatte til Henhold til de givne reglementariske Bestemmelser. Jeg tillader mig, saaledes at anbefale, at det sidste Stykke af § 19 gaaer ud. — Hvad jeg nemlig har yttret paa ser ogsaa med Hensyn til det Vædringsforslag, der af Udvalget er stillet til § 21, om at hele denne Paragraph skal gaae ud. — § 21 bestemmer, at den, der lader sig befordre med Posten paa en Strækning, for hvis Vedkommende han ikke er indskreven paa anordnet Maade, straffes med en Bøde af det Tredobbelte af, hvad han havde maattet betale, dersom han havde ladet sig indskrive. Det Forhold, som man her har villet ramme, er jo en Misbrug, der ikke saa ganske sjældent har fundet Sted. Naar den Diligenceludstjører ud af en By med tom Diligence, saa staaer der ikke sjældent den Mand paa Veien udenfor Byen, som beder om at maatte høre med, og som, efter at have sat sig op, ikke hører heelt med til den næste Poststation, men igjen der staaer af udenfor Byen, idet han derhos for Kjørselen giver Postillonen en Drillestilling, hvorved saa Sagen er afgjort. I de Tilfælde, hvor en Mand nu saaledes hder en Gave til Postillonen for at faae Lov til at høre med, altsaa for at faae Postillonen til at overtræde sin Forpligtelse, som netop gaaer ud paa ikke at modtage nogen Passagerer, der forekommer det mig, at denne private Mand ligeledes maa kunne straffes efter den almindelige Straffelov, og for saadanne Tilfælde behøves